

HENVISNING TIL FORKERT BESTEMMELSE OM FJERNELSE AF ULOVLIG ANBRAGTE GENSTANDE PÅ PRIVAT FÆLLESVEJ.

Kommunen kunne ikke kræve en afspærring fjernet med henvisning til at afspærringen var sket for at færdselsregulere på vejen. Begrundelsen for afspærringen var vejers ønske om at udnytte sin ejendom bedre. Det vi sige en særlig råden over vejarealet. Endvidere var afgørelsen uklar med hensyn til om kommunen havde truffet afgørelse om den fremtidige vedligeholdelse. Afgørelse var derfor ulovlig.

Vejdirektoratet har truffet afgørelse i en klage modtaget i Vejdirektoratet den 11. oktober 2010 fra 2 klagere over kommunens afgørelse af 15. september 2010 om genetablering og istandsættelse af den del af E vej, der ligger på matr. nr. 18 f.

Klagerne skriver blandt andet, at de ikke mener, at det areal som afgørelsen omfatter, er en del af den private fællesvej E vej, og at det alene er ejeren af V gade 42, der har vejret, men at ejeren ikke er generet af lukningen af vejen.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse er ulovlig.

Vi henviser til begrundelsen for dette nedenfor.

Sagens baggrund

Det fremgår af sagen, at ejerne af V gade 10 har spærret for gennemgang af færdsel på den del af E vej, matr. nr. 18 f, der udmunder i den offentlige vej V gade.

Afspærringen er sket ved byggematerialer og opsætning af et hegn, der omkranser ejendommens have.

På baggrund af henvendelser fra naboer blev der afholdt en besigtigelse på vejen den 22. juli 2010.

Kommunen traf afgørelse i sagen den 15. september 2010, hvor den krævede vej genetableret og istandsat i henhold til privatvejslovens¹ § 44, stk. 3, jf. § 68.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes afgørelse er lovlig (retlige spørgsmål). Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Dette fremgår af privatvejslovens § 7, stk. 1.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovgivningen og forvaltningslovens² procedurer og krav. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

¹ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008, med senere ændringer

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Privatvejslovens bestemmelser for private fællesveje i by og byområder

Retsvirkning af et udlæg/vejareal for private fællesveje

På arealer, der er optaget på vejfortegnelsen som udlagte vejarealer, herunder hjørnearealer, må der ikke uden kommunens tilladelse opføres ny bebyggelse herunder tilbygninger eller foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse eller andre opføres anlæg af blivende art. Dette fremgår af privatvejslovens § 35, stk. 1.

På arealer, der er optaget på vejfortegnelsen som udlagte vejarealer, herunder hjørnearealer, samt på fremtidige skråningsarealer for udlagte veje må der ikke uden kommunens tilladelse anbringes beplantning, hegn eller foretages andre foranstaltninger af varig karakter. Dette fremgår af privatvejslovens § 35, stk. 3.

Trafikregulering på private fællesveje

Kommunen kan med samtykke fra politiet bestemme, at en privat fællesvejs indretning eller anlæg skal ændres med henblik på at regulere færdslen på vejen, fx ved at afspærre vejen. Det fremgår af privatvejslovens § 44, stk. 1.

Hvis en grundejer ønsker at afspærre en privat fællesvej i byområde, skal grundejeren have tilladelse fra kommunen og politiet. Det fremgår af privatvejslovens § 44, stk. 3, jf. færdselslovens § 92, stk. 1.

Anden råden over den ibrugtagne del af en privat fællesvejs udlæg

Det kræver tilladelse fra kommunen, hvis ændringer på vejen, efter kommunens opfattelse, medfører ændringer på vejens hidtidige forhold eller på færdselsforholdene på en privat fællesvejs areal. Sådanne ændringer kan f.eks. være anbringelse af materialer, skure, hegn eller lignende. Det fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 1 og 2.

Hvis nogen uden tilladelse anbringer genstande som nævnt i stk. 1, og den pågældende ikke efterkommer et påbud om at fjerne disse, er vejmyndigheden berettiget til at fjerne det anbragte for den pågældendes regning. Er det anbragte til ulempe for færdslen, kan kommunen fjerne det anbragte fjerne dette uden et forudgående påbud. Det fremgår af lovens § 49, stk. 3.

Strafbestemmelser

Det påhviler både ejeren af en ejendom og den, som har begået en overtrædelse af f.eks. §§ 35, 44, stk. 3 og 49, stk. 1, at berigtige den derved opståede retsstridige tilstand, hvis den pågældende ikke får dispensation fra kommunen. Hvis en ejer eller bruger af en ejendom ikke følger et påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan domstolene pålægge ham tvangsbøder, indtil det sker. Det fremgår af privatvejslovens § 68, stk. 1 og 2.

Vores vurdering

Om kommunens vurdering af at E vej har status som privat fællesvej henviser vi vores brev til klagerne. Kopi af brevet er vedlagt.

Kommunen har henvist til privatvejslovens § 44, stk. 3, som hjemmel for at kræve hindringerne på vejen fjernet.

Vi mener ikke, at denne henvisning er den korrekte hjemmel.

Hvad er formålet med afspærringen af E vej og vurdering af kommunens afgørelse

Vi har forstået sagen således, at ejerne af V gade 10 har ønsket at udnytte deres ejendom bedre ved at indhegne haven, og at dette hegn samt byggematerialer til en carport indvirker på færdslen på vejen.

Som sagen er oplyst, er den overvejende begrundelse for afspærringen af vejen ikke sket med henblik på at skabe en færdselsregulerende foranstaltning, men med henblik på at udnytte vejen til en særlig råden, blandt andet indhegning af haven.

Vejarealet på matr. nr. 18 f

I forbindelse med genoptagelsen af sagen skal vi henlede kommunens opmærksomhed på følgende:

Bestemmelsen i privatvejslovens § 35 beskriver restvirkningen af et vejudlæg. Vejudlæg har samme restvirkning som byggelinjepålæg efter vejloven³ jf. denne lovs § 34. Retsvirkningen går dog videre på et enkelt punkt, idet heller ikke beplantning og hegn mv. må etableres på arealet uden kommunens samtykke, jf. § 35, stk. 3.

Formålet med denne bestemmelse er først og fremmest at sikre, at udlagte vejarealer i givet fald kan tages i brug til færdselsformål og at begrænse den eventuelle erstatning, som kommunen efter privatvejslovens § 40, stk. 3, skal udrede, hvis kommunen kræver vejen anlagt, jf. lovens § 39, stk. 1.

Det er kommunens skøn, om den efter bestemmelsens stk. 3 ønsker at tillade de i bestemmelsen nævnte foranstaltninger⁴ etablerede på en privat fællesvejs udlagte arealer. Og det uanset om kommunen har modtaget en formel ansøgning om tilladelse til opretholdelse af foranstaltningerne eller selv er blevet (gjort) opmærksom på forholdet.

Det skøn, som kommunen har udøvet i forbindelse med varetagelsen af bestemmelsens stk. 3, kan Vejdirektoratet - som klagemyndighed - ikke tage stilling til.

Hvis kommunen på baggrund af en nærmere undersøgelse mener, at der er tale om et anlagt eller ibrugtaget vejareal, skal vi henlede kommunens opmærksomhed på bestemmelsen i privatvejslovens § 49, stk. 3.

I henhold til denne bestemmelse er kommunen berettiget til at fjerne genstande, der er anbragt uden det fornødne samtykke, jf. § 49, stk. 1, hvis en grundejer ikke efterkommer et påbud om at lovliggøre forholdet. Hvis det anbragte er til ulempe for færdslen er kommunen og i særlige tilfælde politiet berettiget til at fjerne det anbragte for grundejerens regning uden et forudgående påbud.

Uanset om bestemmelserne i lovens § 35 eller § 49 finder anvendelse, kan ejerne af V gade 10 blive straffet med bøde, jf. privatvejslovens § 67, stk. 1, hvis disse har overtrådt bestemmelserne.

³ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009

⁴ Listen er ikke udtømmende

Hvis kommunen ikke kan meddele tilladelse til anbringelse af genstandene på vejen kan kommunen påbyde berigtige forholdene. Det fremgår af lovens § 68, stk. 1.

Om fremtidig istandsættelse af en privat fællesvej

Det fremgår af kommunens afgørelse af 15. september 2010, at kommunalbestyrelsen har godkendt, at "*efter reetablering af vejen indgår parterne en ny fordelingsnøgle med hensyn til fremtidig vedligeholdelse af vejen i henhold til bestemmelserne i privatvejslovens afsnit III og vejbidragsloven*".

Uanset at kommunen i sin udtalelse af 8. november 2010 har oplyst, at den ikke har truffet afgørelse om den fremtidige vedligeholdelse af vejen, mener vi at formulering i afgørelsen om den fremtidige vedligeholdelse har udseende af at være en afgørelse.

En forvaltningsretlig afgørelse skal være klart og præcist formuleret, så det tydeligt fremgår, hvad der træffes afgørelse om. Det følger af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det forhold, at en afgørelse ikke er tilstrækkeligt klart formuleret, kan blandt andet medføre, at den tilsidesættes som ulovlig eller ikke kan håndhæves.

Når det i afgørelsen fremgår, at parterne skal indgå en ny udgiftsfordeling, kan dette opfattes som en del af den endelige afgørelse.

Der er i privatvejsloven og vejbidragsloven ikke bestemmelser, der regulerer fordelingen af udgifter til en fremtidig vedligeholdelse efter brug af en privat fællesvej i by og byområder.

Kommunen kan pålægge ejeren af en ejendom, der grænser til en privat fællesvej i by eller byområde, at vedligeholde vejen ud for ejendommen. Det fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1.

Hvis kommunen kræver en vej istandsat som et samlet arbejde fordeles udgifterne mellem ejerne af de ejendomme, der grænser til vejen og som har vejret i henhold til §§ 11 og 12 i vejbidragsloven, jf. privatvejslovens § 62, stk. 1.

Om grundejerne på eget initiativ beslutter at vedligeholde en privat fællesvej i by eller byområde løbende, kan hverken kommunen som vejmyndighed eller Vejdirektoratet som klagemyndighed tage stilling til.

Spørgsmålet er således privatretligt og skal løses mellem parterne og i sidste ende af domstolene.

Samlet vurdering og konklusion

Vi mener samlet set, at kommunen ikke lovligt kan kræve afspærringen fjernet med henvisning til privatvejslovens § 44, stk. 3, jf. stk. 1.

Endvidere mener vi, at det er uklart om kommunen har truffet afgørelse om den fremtidige vedligeholdelse af vejen, herunder hvilke parter der skal inddrages.

Kommunens afgørelse er ulovlig, og vi skal bede kommunen om at tilbage kalde afgørelse af 15. september 2010, genoptage sagen og træffe en ny, lovlig afgørelse.

